

Predvečer

Kad se naginje dan u noć
Svojim suncem u provaliju
Ulazim li u sebe kako bih ugledao
Pogled koji me cijeli dan
Postiđivao i proganjao
Stablom kojega sam posadio
A koje me nadraslo
Onim mojim što me napušta
I što se od mene rastaje
Sablast je nekog cilja

Je li i ovaj dan bio sa mnom
Kao što ja nisam bio s njim
Neznanjem koje mi je obećavalo
U snu ćeš nedovršeno dovršiti
Udaljene s večeri visoke sjene
U bezimenoj noći imenovati
Razumjeti ono kojemu ne odgovara
U budnome danu da ga razumiješ

Autoportret

Siromaštvo je to o čemu pjeva
Nevjerstvo zrcala
Sjeni mome licu jasnoću
Obrise koje još prepoznajem
Onim što ga troši
Nijemim govorom što hoće
A ne zna mi reći
Kako se ugnijezdilo to
Što ga ubrzano stari
Skicom koja će ga dovršiti
Gori s oba svršetka

Pekarnica

Nemoj usnuti neg' otiđi
Usred noći u pekarnicu
Gledati kako brašnjavi pekar
Bijel i pospan snuje iz tijesta
Kao da vodi ljubav ili piše pjesme
Razne oblike kruščića tvoriti
Poput vode ropskoga naroda u peć stavljati
Da ispečeno mogu svaki zubi
Siromaštvom svoje gladi jesti

U takvoj će te pekarnici
Iz snovite zemlje u peć
Ubaciti
Jasnu nek se pečeš usred noći
U narav svega onoga
Što ti ne će dati usnuti
Takvome kakav jesi
Ni onakvome kakav želiš biti
Braneci svoje promjene

Poruka svetoga Frane

Mrvice s vašega stola kao istine
Siromaštva koje vam je dano
Hrana je pticama da vas uza život
Vezuju kako biste i vi u snovima
Letjeli s dušom koja svaki dan
Živi dušno ako razgovara s pticama
Slobodnoga zraka kao golemoga luka
Njihovih krila koje i vas
Potiču letjeti u visine
Hvatati dah svjetlosnih misli

Šapćem bijelome papiru

Pun si zagonetki za moju olovku
Bjelinom me svojom prestižeš
Na njoj ne mogu doći
Ni pitanje jesam li ovdje u nekome odgovoru
I bijah li u mome prošlome
I hoću li biti u budućemu koje već postoji
Sustići olovkom moje sumnje
Jer sve što ona napiše
Gumica bi htjela odmah izbrisati

Moj vjerni bogalj olovka
Želi složiti kitice od riječi
Nek mirišu bojama slova
Da bih se mogao uz ovo
Na tebi napisanom trajnijim vezivati

U ponoći

Penjem se u ponoć
S onim što sam u danu izgubio
Gasi u meni ostatak svjetlosti
Da se ne pomiješa uzdah dana
S tišinom ponoći koja me nagovara
Nek u vjeđama iza trepavica
U čistome mraku nađem svoje boravište
Da se ne izgubim u tuđem boravištu
Da me ne otme ono što bijaše stalno vani
Bez rasanjenog vidika
Nikako da se razvedri isključivost
U kojoj ne želim biti
U ponoći
U tom međuprostoru sjena
Gdje ne uspijevam oživjeti neki veći san

Ljetovanje na moru

Željan sam pod sjenovitom odrinom
Svjetlećim lišćem pronaći ljeti
Ono svjetlo koje mi je izostajalo zimi
Iako nisam bio ni u kakvoj službi sjenâ
Koje su mi zastirale čudesnost postojanja

S morem mi je pred sobom otvoriti misli
Mijenjati uzbuđenja i smišljati
Ljeto koje živi od mora
S društvom kruha i vina
Vidjeti ono u istini što volim

Nisam prolaznik koji živi ljeti
Od razglednica i nejasnih želja
Već od nepreglednosti
Morske što stalno
Pristiže
Opširnija od mojega pogleda

Kojim jezikom razgovarati s morem
Jezikom oblutaka
Kao izrazom morskih nemira
Na neprijateljskoj obali
Ili jezikom utopljeničkih vapaja

Tvoja samoća

Neosvojiva je jer je tvoja
Iako te je prognala u tebe
Nisi rob jer možeš biti sam

Ali nisi rođen samo u sebi gnijezditi
Samoći vjernost
Izvedi je iz sebe u šetnju
Vidjeti je izvana
Skidati joj šešir i dobar dan
Govoriti joj a kad snoća laku noć

Slušaj u njoj stare napjeve
Samoće koje nisi izgubio
Pa je troši radosnim pozdravima
I ne pitaj se zašto taj trošak

Moji umrli

Prolaznost je toliko sigurna u sebe
Jer dok oplakujem moje umrle ne udišem
Suzama nježnosti rasipam sućut
Oplakujući ih sebe oplakujem
Tragom istine učim nasljeđivati smrt

Jesu li mi umrli u slobodnome zraku
Dahu mi disanja što me guši
Dokazu da živim u oblaku što plovi
U svjetlu munje glasu groma

Jesu li u vjetru kapljicama kiše
Kako bi me rastužili još više
Plavičasti u nebu neuhvatni u moru
Nepojavno prisutni za mojim stolom
Dok jedem kruh jesu li gladni
Žedni dok pijem vino
Jasni jesu li mi u snu
U uzvišenoj praznini
Moje obične praznine

Tragač sam

Sebe s tolikim mislima
U velikoj tajni krošnje
U kojoj želim udomiti svoju malu tajnu
Gdje me jedan list pamti a drugi zaboravlja

Nijedna moja misao
Ne može ishoditi jasno viđenje
Odakle sam otišao i kamo sam došao
Jer nisam ni u zavičaju ni u tuđini

Već na cesti tragam za sobom u oba smjera
Dostići mi je ono za čim čeznem
Svuda razasut u dorečenom
U kojemu se događa sve jer se ne događa ništa

Vrijeme predvečer

Sat sa zvonika usred groblja
Otkucava vrijeme zemlji živih
Ne da čuvaju dan već da osvajaju noć
Tajanstvom koje tvori
Vrijeme mrtvih i živih

Mjereći vrijeme napadamo ga
I tako sebe porazujemo
Vremenom hitro sadašnjim
Prolazno prošlim
I nepredvidljivo budućim

Mješavinom vječnosti i konačnosti
Ostvarujemo se
Čas u čistome kao u paklu
Vremenu čas u vječnome kao u raju
Jer nas je Bog prepustio vremenu

Mjerimo ga i nosimo kao naše
Osude kako bismo grješke
Opterećivali našim grijesima
Pokušavajući svako jučer i sutra
Pretvarati u sada

Kako bismo zagospodarili vremenom
Koje u isti mah
S nama započinje i završava
Poput duha hoda među nama
Da bi zagospodario i našim snovima
Dostiže nas i prestiže

Otima nas jer se kreće
I nas pokreće govoreći nam
Što god učinite u mojoj ste prevlasti
I vaš dan kao novost sa mnom u noć odlazi

Svjedočiti
Sadašnje vaše
Buduća brda
Svagda nepredvidljivoga
Rušenja

Moja je rečenica bez stanke
Dovijeka vama neshvatljiva
Mijenja oblike
Budućega
Vidljivoga i čujnoga

Bez početka
Ubrzavam vaše otkucaje
Pred vama odmotavam svoje tračnice
Poput rijeke nosim sa sobom svoje obale
Gutam vas i utapam u svoje vode

Ne dam vam stati ni dostići
Da možete ono što vas hrani
Izraziti
Djeco nemoćne pobune
Gledate me a nisam vam ni otac ni majka

Već odsjaj na staklu koje vas zasljepljuje
Da bi vas mogao dio po dio
Oduzimati pa stali vi na bilo koju
Moju stranu svagda ste na onoj
Na kojoj gubite

Jer ja sam nasilje i hranim
Vašu zbunjenost i kad ste budni
I kad spavate ja vas odbrojavam
Svojim nezaustavljivim koje je svagda
Ispred vas kao pobjednik u novom obliku

Ako me poništavate
Ubijate sebe
Jašim vas svojom prednošću
Ne misleći na vas
Kao što vi mislite na mene

Zagonetno trajem
Moju težinu
Mjerite satovima
A ona nije ni stara ni mlada
Već vječna

Mijenja vas kao što i more
Valjajući oštro kamenje
Pretvara u oblutke
Tako i ja vas guram čas tamo čas ovamo
Sve dok vas ne pretvorim u drugačije

Pa i vaš jezik kojim ovo bilježite
Jedem jer sam dvoglava neman
Nudim vam spasenje ali i prokletstvo
Proganjam vas
Do neprepoznatljivosti

Brišem i vašu vjeru ako je napustite
Urazumljujem vas do nerazumljivosti
Neprepoznatljivim
Poput varalice
Kako ne biste znali što je uzrok a što posljedica

Ni tko je pobjednik ni tko je poražen
U vašemu ranjivom ljudskome trenutku
    Da biste mogli razgovarati
    S nijemim mojim i prevladajućim
    Koje dolazi k vama i od vas odlazi

Ne brinući se tko je komu i tko je koga
    Glasom vjetra ušutkao
    Brišem vam ono što ste napisali
Novo pišem prekidam vam izgovoreno
    Jer ja sam bog kliče mi pjesnik